

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 15CoP/74/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5123237097
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Štolcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:5123237097.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Štolcovej a členiek senátu JUDr. Miriam Štillovej, JUDr. Lucie Prčovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca, so sídlom Matičné námestie 1617, Čadca, dieťa matky: C. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXXX, F., zastúpenej zástupcom Advokátska kancelária JUDr. Stopka, JUDr. Cisarík s.r.o., so sídlom Potočná 2835/1A, Čadca, IČO: 36 866 849 a otca: C. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. H. XX, F., zastúpeného právnu zástupkyňou JUDr. Janou Krkoškovou, DiS., advokátkou, so sídlom Drahošanka 219, Čadca, o návrhu otca na úpravu rodičovských práv a povinností k maloletemu dieťaťu, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 3P/2/2023-189 zo dňa 24. marca 2025, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch I., II., III., IV., V. v časti o zverení maloletej A. do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, o úprave intervalov bežného striedania sa maloletej A. u rodičov, o úprave osobitného režimu striedania sa maloletej A. u rodičov počas sviatkov a prázdnin, o úprave odovzdávania a preberania maloletej A., o neurčení výživného počas trvania striedavej starostlivosti a v súvisiacom výroku VI. o zmene rozsudku Okresného súdu Čadca zo dňa 24.01.2022 č.k. 14P/30/2021-62 v časti úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej a výživného na maloleťu, v spojení so závislým výrokom VII. o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania, p o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov n e m á n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd

- výrokom I. maloleťu A. B., nar. XX.XX.XXXX zveril do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, ktorí sú oprávnení maloleťu zastupovať a spravovať jej majetok.

- Podľa výroku II. striedavá starostlivosť sa bude realizovať v týždňových intervaloch tak, že maloleťá bude v osobnej starostlivosti matky od pondelka nepárneho kalendárneho týždňa od 7:30 hod. do nasledujúceho pondelka párneho kalendárneho týždňa do 7:30 hod. a v osobnej starostlivosti otca od pondelka párneho kalendárneho týždňa od 7:30 hod. do nasledujúceho pondelka nepárneho kalendárneho týždňa do 7:30 hod..

- Výrokom III. určil, že počas sviatkov a prázdnin sa bude realizovať osobitný režim starostlivosti o maloleťu.

Počas letných prázdnin bude maloleťá v osobnej starostlivosti matky od pondelka nepárneho kalendárneho týždňa od 9:00 hod. do nasledujúceho pondelka párneho kalendárneho týždňa do 9:00 hod. a v osobnej starostlivosti otca od pondelka párneho kalendárneho týždňa od 9:00 hod. do nasledujúceho pondelka nepárneho kalendárneho týždňa do 9:00 hod..

Počas vianočných sviatkov a prázdnin bude maloletá každý nepárny kalendárny rok v osobnej starostlivosti matky v čase od 22.12. od 9:00 hod. do 26.12. do 18:00 hod. a v osobnej starostlivosti otca od 26.12. od 18:00 hod. do 01.01. nasledujúceho kalendárneho roka do 18:00 hod. a každý páry kalendárny rok v osobnej starostlivosti otca v čase od 22.12. od 9:00 hod. do 26.12. do 18:00 hod. a v osobnej starostlivosti matky od 26.12. od 18:00 hod. do 01.01. nasledujúceho kalendárneho roka do 18:00 hod..

Počas veľkonočných prázdnin bude maloletá v osobnej starostlivosti otca každý nepárny kalendárny rok od prvého dňa prázdnin určených Ministerstvom školstva, výskumu, vývoja a mládeže Slovenskej republiky od 9:00 hod. do posledného dňa prázdnin do 18:00 hod., a v osobnej starostlivosti matky každý páry kalendárny rok od prvého dňa prázdnin od 9:00 hod. do posledného dňa prázdnin do 18:00 hod..

- Podľa výroku IV. rodičia budú maloletú preberať a odovzdávať v predškolskom, resp. v školskom zariadení. V prípade neprítomnosti maloletej v predškolskom, resp. v školskom zariadení rodič, ktorému starostlivosť končí, odovzdá maloletú v mieste bydliska rodiča, ktorému starostlivosť začína.

- Výrokom V. výživné počas trvania striedavej osobnej starostlivosti neurčil.

- Výrokom VI. zmenil rozsudok Okresného súdu Čadca zo dňa 24.01.2022 č.k. 14P/30/2021-62 v časti úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej a výživného na maloletú.

- Podľa výroku VII. žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na návrh otca zo dňa 31.10.2023, ktorým sa domáhal zverenia maloletej A. B., nar. XX.XX.XXXX, (ďalej aj len „maloletá A.“) do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov v týždňových intervaloch s pondelkom ako dňom odovzdávania a preberania maloletej, osobitne navrhol upraviť realizáciu striedavej osobnej starostlivosti počas vianočných sviatkov, veľkonočných sviatkov a letných prázdnin, neurčenia vyživovacej povinnosti ani jednému z rodičov počas trvania striedavej osobnej starostlivosti s tým, že matka bude poberať rodinný prídavok a otec si bude uplatňovať daňový bonus a na zdôvodnenie návrhu.

3. Okresný súd uviedol obsah vyjadrenia matky, ktorá s návrhom otca nesúhlasila, pretože by to nebolo v záujme maloletej A. a s otcom nie je možné dohodnúť sa na elementárnych veciach ohľadom starostlivosti, viackrát zmenil názor, z jeho konania vyplýva, akoby nevedel, čo chce, navyše pracuje v I., domov chodíva približne o 7 večer, teda nie je možné, aby sám zabezpečil starostlivosť o dieťa, aby sa jej venoval v potrebnej miere. Otcov návrh vnímala ako formu nátlaku voči jej osobe.

4. V ďalšej časti odôvodnenia okresný súd podrobne popísal rozsah vykonaného dokazovania, a to výsluchom oboch rodičov, listinných dôkazov tvoriacich súdny spis, najmä odpoveďou na lustráciu v SP - matka, odpoveďou na lustráciu v SP - otec, vyhlásením o osobných, majetkových a zárobkových pomeroch otca, potvrdením o príjme zamestnávateľa otca za obdobie 11/2022 - 10/2023, vyhlásením o osobných, majetkových a zárobkových pomeroch matky, potvrdením o nemocenských dávkach vyplatených SP matke za obdobie 10/2022 - 10/2023, mzdovým listom matky spoločnosti ChopperStyle s.r.o. za obdobie 3/2023 - 12/2023, potvrdením o poberaní rodičovského príspevku za roky 2022 a 2023, Správou SP zo dňa 05.12.2023 k poberaniu dávok matkou, Správou zo šetrenia pomerov zo dňa 14.12.2023, potvrdením o príjme otca spoločnosti OREX za obdobie 12/2022 - 11/2023, správou materskej školy doručenou súdu dňa 24.05.2024 k maloletej, Správou zo šetrenia pomerov zo dňa 07.06.2024, potvrdením o príjme otca spoločnosti OREX za obdobie 5/2023 - 4/2024, Správou zamestnávateľa otca zo dňa 05.06.2024, podaním otca zo dňa 14.06.2024, odpoveďou na lustráciu v SP - matka zo dňa 30.01.2025, odpoveďou na lustráciu v SP - otec zo dňa 30.01.2025, potvrdeniami, či sa rodičia nachádzajú v evidencii uchádzačov o zamestnanie, správou SP k poberaniu dôchodkových dávok na matku, potvrdením o vyplatených nemocenských dávkach SP matke za obdobie 1/2024 - 1/2025, potvrdením o dôchodkových dávkach poberaných otcom - žiadne, potvrdením o vyplatených nemocenských dávkach otcovi za obdobie 11/2024 - 1/2025, potvrdením o príjme otca za obdobie 5/2024 - 12/2024, správou zamestnávateľa k otcovi, aktualizovanou Správou zo šetrenia pomerov zo dňa 07.02.2025, Správou MŠ zo dňa 09.02.2025 k maloletej, oznámením zamestnávateľa matky o výške priemerného zárobku matky, mzdovými listami matky za rok 2024, Záverečnou správou z realizácie RPPS zo dňa 08.11.2024, z pripojeného spisu sp.zn. CA-14P/30/2021 oboznámil rozsudok zo dňa 24.01.2022 č.k.14P/30/2021-62, ako i Zápisnicu o pojednávaní zo dňa 24.01.2022, z neho zistený skutočný stav, ktorý právne posúdil za aplikácie § 24 ods. 1, 3 a 5, § 26, § 28 ods. 1 a 2, § 36 ods. 1, § 62 ods.1 a 6, § 75 ods. 1 Zákona o rodine a rozhodol tak, ako uviedol vo výrokovej časti svojho rozsudku.

5. Na základe vykonaného dokazovania a s poukazom na § 24 ods. 3 Zákona o rodine okresný súd dospel k záveru, že návrh otca na zverenie maloletej do striedavej osobnej starostlivosti je dôvodný. V prípade rodičov a maloletej A. došlo k takej zmene pomerov, ktoré odôvodňujú zmenu formy zabezpečovania starostlivosti o maloletú oproti stavu, kedy bola maloletá zverená do osobnej starostlivosti matky na základe rodičovskej dohody schválenej ostatným rozsudkom, ktorá zmena bola takého charakteru, že prevážila nad zachovaním výchovného prostredia v prípade maloletej A.. Okresný súd poukázal na ust. § 24 ods. 3 Zákona o rodine, z ktorého plynie, že pokiaľ sú obidvaja rodičia spôsobilí dieťa vychovávať, pokiaľ obidvaja majú o jeho výchovu záujem a pokiaľ obidvaja dbajú okrem riadnej starostlivosti o jeho výchovu po stránke citovej, rozumovej a mravnej, zverenie dieťaťa do striedavej starostlivosti by malo byť pravidlom, zatiaľ čo iné riešenie je výnimkou, ktoré vyžaduje preukázanie, prečo je v záujme dieťaťa práve toto iné riešenie. Súdny tak ani nemôžu striedavú starostlivosť vylúčiť z dôvodu, že s týmto spôsobom výchovy jeden z rodičov (prípadne obaja navzájom) nesúhlasí, pretože chce mať dieťa vo svojej výlučnej starostlivosti. V prípade rozhodovania o zverení dieťaťa do striedavej starostlivosti rodičov je potrebné vychádzať z premisy, že záujmom dieťaťa je, aby bolo predovšetkým v starostlivosti obidvoch rodičov. Konkrétne aj v § 24 ods. 5 Zákona o rodine je až trikrát vyjadrená zásada práva dieťaťa na oboch rodičov - najskôr v prvej vete (právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom), aj v druhej vete (právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany oboch rodičov, právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi).

6. Okresný súd poukázal na to, že existujú hranice, ktorých prekročenie objektívne limituje rodiča v starostlivosti o svoje vlastné potreby, o to viac v starostlivosti o bezbrannú a závislú osobu, avšak v prípade, že výchovné pôsobenie rodičov alebo iné okolnosti na strane rodičov nesvedčia v záver, že tieto limity by boli prekročené, je namieste, aby rozhodovanie o osobnej starostlivosti, niektorého z rodičov vychádzalo z prezumpcie, že obaja rodičia majú dostatočnú výchovnú spôsobilosť, ktorej kvalitu nie je potrebné dokazovať.

7. Podstatnou otázkou, ktorú riešil okresný súd, bolo, či je striedavá osobná starostlivosť v záujme maloletej s prihliadnutím na jej vek. Poukázal na to, že stanoviť určitú konkrétnu vekovú hranicu, od kedy je vhodné zveriť maloleté dieťa do striedavej osobnej starostlivosti, nemožno. Mal za zrejmé, že potreby dieťaťa sa postupne menia práve s ohľadom na vek. Konštatoval, že pre dieťa najútlejšieho veku je dôležité mať silné puto s jednou osobou (vo všeobecnosti s matkou), ktoré sa prirodzene vyvíja počas tehotenstva a silnie s dojčením etc., a pre dieťa v tomto veku je potrebné vytvoriť, čo najstabilnejšie prostredie. Tak tomu bolo i v čase posledného rozhodovania, keď bola uzatvorená rodičovská dohoda o zverení maloletej A. do osobnej starostlivosti matky, maloletá mala 1 rok a 10 mesiacov, a teda bola ešte len batôľa. S pribúdajúcim vekom maloletej A., nástupom do materskej školy však nemožno striedavú osobnú starostlivosť maloletej vylúčiť z dôvodu nízkého veku. Maloletá mala v čase rozhodovania už 5 rokov a je vo veku, kedy je v jej záujme, aby si rozvíjala svoj vzťah rovnomerne k obom rodičom. Podľa okresného súdu tento záujem v prípade maloletej prevážil i nad argumentom o zachovaní výchovného prostredia maloletej, keď otec je i doposiaľ v jej živote významne prítomný. Maloletá sa už teraz stretáva s otcom v širšom než bežnom styku, a to každý druhý víkend s prespatím počas troch nocí a zároveň sa stretávanie realizuje aj počas pracovných dní (každý druhý týždeň) s dvomi prespatiami plus v širšom rozsahu počas letných prázdnin (v týždňových intervaloch).

8. Pre okresný súd bolo významné, že maloletá má citovo pozitívny vzťah k obidvom rodičom, ako zistil zo správy RPPS, ktorú považoval v tomto smere za objektívnu, keď i matka vo svojom vyjadrení k návrhu uviedla, že maloletá chodí k otcovi rada. I keď podľa správy RPPS maloletá vníma kontakt s otcom ako dostatočný a nechcela by v tomto smere zmenu, ukázala na prstoch koľko dní je u otca a vyjadrila sa, že je to skoro rovnaké (na základe, čoho však rovnako možno argumentovať i v prospech striedavej osobnej starostlivosti), tak podľa tejto samotnej správy však nie je v jej objektívnych možnostiach zaujať objektívny postoj k rodičom. Aj podľa okresného súdu vo všeobecnosti platí, že deti vo veku maloletej A. sú veľmi senzitívne, ľahko ovplyvniteľné vzťahovo aj situačne. Preto na uvedený názor maloletej okresný súd síce prihliadol, no jej vyjadrenie neprevzal nekriticky, keď vychádzal zo základnej premisy, že maloletá je vo veku, kedy je potrebné rozvíjať jej vzťah k obom rodičom a zároveň má k obom rodičom pozitívny citový vzťah a otec je významne prítomný v jej živote už v súčasnosti.

9. Okresný súd skonštatoval, že v posudzovanom prípade zverení maloletej nebránil jej zdravotný stav, ktorý je podľa výpovedí dobrý. Rovnako mu nebránila ani vzdialenosť bydlísk rodičov, keďže

realizácia striedavej osobnej starostlivosti nebude spojená s dualizmom školskej, resp. povinnej predškolskej dochádzky. Otec býva v blízkosti materskej školy, ktorú maloletá navštevuje. Rovnako striedavá starostlivosť nebude mať vplyv, vzhľadom na blízkosť bydlísk rodičov, na poskytovateľov zdravotnej starostlivosti, ani na zamestnanie otca. Otec dostatočne preukázal i prostredníctvom správy zamestnávateľa, že bude schopný zabezpečiť si pracovné povinnosti tak, že bude vedieť zabezpečovať osobnú starostlivosť v týždňových intervaloch. Napokon, podľa okresného súdu, nemohla brániť zvereniu maloletej A. do striedavej osobnej starostlivosti ani dokazovaním preukázaná veľmi nízka kvalita komunikácie rodičov. Z výpovedí oboch rodičov mal preukázané, že došlo k zlepšeniu ich vzájomnej komunikácie. Aj z výňatkov z elektronickej komunikácie predloženej otcom zistil, že rodičia si dokážu (minimálne) v poslednom období vymeniť základné informácie, a to slušne, bez vzájomného osočovania a nevraživosti. Absencia dobrej komunikácie a možnosť dosiahnutia dohody medzi rodičmi stráca na váhe, s ohľadom na skutočnosť, že rodičia aj v prípade nezverenia maloletej do striedavej osobnej starostlivosti by boli i tak naďalej nútení komunikovať o záležitostiach týkajúcich sa maloletej, keď zverenie maloletej A. do starostlivosti jedného z rodičov, druhý z rodičov nestráca rodičovské práva a povinnosti. Navyše i keď by bol upravený styk na základoch súčasného stretávania, i v takom prípade by si to vyžadovalo náležitú mieru komunikácie medzi rodičmi.

10. Okresný súd určil, že striedavá starostlivosť sa bude realizovať v týždňových intervaloch. Dobu zabezpečovania starostlivosti tým - ktorým rodičom určil s ohľadom na vek maloletej, a to tak, aby dĺžka tohto obdobia nebola spôsobilá narušiť jej väzby k obom rodičom a súčasne vytvárať pocit straty jedného, či druhého rodiča. V bežnom roku v prípade, že sa maloletá nachádza v predškolskom zariadení, určil pondelok ako deň, kedy bude dochádzať k preberaniu a odovzdávaniu maloletej a miesto odovzdávania maloletej určil práve predškolské zariadenie. Vychádzal z názoru, že takáto úprava má potenciál predísť konfliktom, či nedorozumeniam pri odovzdaní a preberaní maloletej, pričom nadviaže i už na zaužívanú prax medzi rodičmi, kedy maloletú si po víkendovom styku otca s maloletou odovzdávali v pondelok prostredníctvom materskej škôlky. Obdobie letných prázdnin (v prípade letných prázdnin len s posunom času), vianočných prázdnin a veľkonočných prázdnin, a to s ohľadom na pôvodný návrh otca, vyjadrenie kolízneho opatrovníka, ako i v záujme predchádzania ďalších nedorozumení, konfliktov, či dokonca návrhov, upravil okresný súd starostlivosť počas jednotlivých sviatkov a prázdnin, autoritatívne, aj vymienené obdobia konkrétnych sviatkov a prázdnin, s ambíciou o rovnomerné rozdelenie obdobia medzi oboch rodičov. Osobitne v rámci vianočných sviatkov sa snažil o zabezpečenie možnosti dieťaťa stráviť sviatočné dni s oboma rodičmi.

11. Ďalej okresný súd rozhodol, že obaja rodičia majú právo maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok, nakoľko vo výkone svojich rodičovských práv a povinností rodičia doposiaľ neboli súdom obmedzení, ani pozbavení, resp. im nebol súdom ani pozastavený ich výkon a pre takéto rozhodnutie súčasne ani neboli zistené dôvody podľa § 38 ods. 2 Zákona o rodine.

12. Ďalšie dokazovanie okresný súd nevykonával, keď vykonané dôkazy považoval za dostatočné. Nevyhovelo návrhu otca na vykonanie znaleckého dokazovania, pretože považoval za nadbytočné a neehospodárne zisťovať osobnostné predpoklady obidvoch rodičov na výchovu maloletej, či zisťovať, či ide o formu starostlivosti vhodnú pre maloletú.

13. Výživné počas trvania striedavej osobnej starostlivosti okresný súd neurčil podľa § 62 ods. 6 Zákona o rodine. V prvom rade zohľadnil, že maloletá A. bola zverená do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov s rovnakými dĺžkami starostlivosti, teda nešlo o asymetrickú formu striedavej osobnej starostlivosti. Tiež vychádzal z toho, že príjmové pomery na strane oboch rodičov sú porovnateľné a umožňujú obom rodičom zabezpečiť potreby maloletého dieťaťa. Matka v období roku 2024 dosahovala čistý mesačný priemerný príjem zo zamestnania v sume cca 713,30 Eur mesačne (suma zahŕňa daňový bonus, ktorý si matka uplatňuje na maloletú). V uvedenom období boli matke tiež vyplatené ostatné plnenia mzdy spolu v sume cca 312 Eur, aktuálne býva v rodinnom dome vo vlastníctve otca. Otec v období od 05/2024 do 12/2024 dosahoval čistý mesačný príjem v sume 998,34 Eur, býva v 3-izbovom byte vo svojom vlastníctve spolu so svojou družkou, pričom v decembri 2024 sa mu narodilo ďalšie dieťa, teda mu pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť. Vychádzajúc zo skutočnosti, že príjmy obidvoch rodičov sú zhruba porovnateľné, nevzhladal dôvod na určenie vyživovacej povinnosti ani jednému z rodičov. Určenie vyživovacej povinnosti by bolo namieste pri veľkej disproporcii príjmov medzi rodičmi, kedy by považoval za potrebné určiť výživné za účelom dorovnania životnej úrovne dieťaťa v starostlivosti druhého, ekonomicky slabšieho rodiča, prípadne na tvorbu úspor.

14. V súvislosti so zverením dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti okresný súd osobitne nerozhodoval o úprave v otázke poberanie rodinných prídavkov, daňového bonusu, pretože podmienky pre ich uplatnenie a vyplácanie sú upravené v osobitných zákonoch (zákon č. 595/2003 Z.z. o dani z príjmov, zákon č. 600/2003 Z.z. o prídavku na dieťa a o zmene a doplnení zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení).

15. Ďalšie argumenty účastníkov konania okresný súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej za nerozhodné, bez potreby sa s nimi osobitne vysporiadať, keď i podľa konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu argumentáciu zachádzajúcu podrobne do nadbytočných detailov, nespôsobilú ovplyvniť rozhodnutie vo veci samej, preto vo veci konajúci súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

16. O trovách konania okresný súd rozhodol podľa § 52 CMP tak, že účastníkom nepriznal nárok na náhradu trov konania, nakoľko nezistil žiadne okolnosti, ktoré by odôvodňovali priznanie náhrady trov konania niektorému z účastníkov.

17. Proti tomuto rozsudku, a to časti výroku I., výrokom II., III., IV., V. a VI. v zákonnej lehote podala odvolanie matka maloletého dieťaťa prostredníctvom zástupcu. Nestotožnila sa s názorom okresného súdu vyjadreným v odseku 22. odôvodnenia. Rozhodnutie okresného súdu považovala za nezákonné, nespravodlivé, nereflektujúce na čo najlepší záujem maloletého dieťaťa. Poukázala na to, že maloletej bol ustanovený kolízny opatrovník, funkciou ktorého je povinnosť chrániť práva a právom chránené záujmy dieťaťa v konaní a zohľadňovať aj jeho názor. Poukázala na rozhodnutie NS SR sp.zn. 7Cdo/6/2011 s tým, že kolízna opatrovníčka jednoznačne vyslovila nesúhlas s návrhom otca o striedavej starostlivosti, nakoľko takéto rozhodnutie nie je v záujme maloletej, a ktorá nikdy (vzhľadom na rozumovú vyspelosť) nevyslovila záujem o takýto typ starostlivosti oboch rodičov. Kolízna opatrovníčka poukázala aj na vyjadrenie psychologičky RPPS, z ktorej správy vyplynulo, že komunikácia medzi rodičmi je problematická, fakticky sa nestretávajú a dieťa si odovzdávajú cez škôlku a za tejto situácie navrhovala ponechať súčasný styk otca s maloletou tak, ako prebieha doposiaľ. Maloletá sa vyjadrila, že kontakt s otcom považuje za dostatočný a nechcela by v tomto smere zmenu. Tieto argumenty okresný súd pri rozhodovaní nevzal do úvahy a nekriticky prevzal príslušné zákonné ustanovenia bez toho, aby jednotlivito skúmal názor maloletého dieťaťa, či už prostredníctvom kolízneho opatrovníka alebo psychologičky. Okresný súd rozhodol v súlade s návrhom otca, s ktorým nesúhlasila ani matka, ani maloletá a ani kolízny opatrovník. Vytkla napadnutému rozhodnutiu nedostatočnú participáciu maloletej v súdnom konaní. V okolnostiach danej veci, keď bolo od počiatku zrejmé, že komunikácia rodičov je problematická, bolo povinnosťou súdu skúmať riadnym spôsobom názor maloletej, čo by bol vhodný nástroj pri posudzovaní a určovaní jej záujmu. S poukazom na vek a rozumovú vyspelosť maloletej matka nenavrhovala výsluch na pojednávaní, ale bolo v kompetencii súdu pri určitej miere voľnosti zabezpečiť nestranný názor maloletej, napríklad vo forme opakovaného dopytu psychologičkou, čo sa nestalo. Z dokazovania vyplynul záver o zlej komunikácii rodičov, a preto je zverenie maloletej do striedavej starostlivosti absolútne neprípustné. Neschopnosť vecnej a konfliktnej komunikácie konštatoval aj okresný súd a kolízny opatrovník. Poukázala na ustálenú súdnu prax, z ktorej je zrejmé, že základným predpokladom pre možnosť vzniku striedavej osobnej starostlivosti je najmä dohoda a spolupráca rodičov detí, čo v danom prípade nie je možné. Vzájomné nezhody rodičov bude pociťovať najmä maloletá, a preto sa nestotožnila s tým, že by striedavá starostlivosť oboch rodičov bola v jej záujme. Ďalej uviedla, že pre striedavú starostlivosť musia byť splnené hmotnoprávne podmienky, a to spôsobilosť vychovávať deti majú obaja rodičia; o osobnú starostlivosť o maloleté deti majú záujem obaja rodičia; striedavá starostlivosť je v záujme maloletých detí; striedavá starostlivosť zaistí potreby dieťaťa lepšie ako výlučná starostlivosť; striedavá starostlivosť vyhovuje osobnosti maloletých detí; rodičia zabezpečujú stabilitu výchovného prostredia; dieťa nebude opakovane vytrhávané zo svojho sociálneho prostredia, z ktorých je zrejmé, že na zverenie maloletej do faktickej striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov tieto hmotnoprávne podmienky splnené nie sú. Mala za to, že maloletá by mala byť zverená do jej osobnej starostlivosti a otec by mal mať upravený styk s maloletou tak, ako je

doteraz, v súlade s názorom kolíznej opatrovníčky aj psychologičky ÚPSVaR. Poukázala na rozhodnutie sp.zn. II. ÚS 361/2016 s tým, že aktuálne zaužívaný rozsah styku otca s maloletou je adekvátny potrebám maloletého dieťa a zohľadňuje jeho, čo možno najlepší záujem. Podľa matky iniciatíva zo strany otca nie je vedená úprimným záujmom o dieťa, ale skôr snahe vyhnúť sa vyživovacej povinnosti. Matka pri výsluchu uviedla, že sám otec by súhlasil s intenzitou stretávania sa s dcérou tak, ako aj doteraz, avšak by neprispieval sumu 150 Eur, ale len 100 Eur. Rozhodnutie okresného súdu považovala za arbitrárne a prekvapivé, nenapĺňajúce základné požiadavky zákonnosti a nereflektujúce najlepší záujem maloletého dieťaťa. Navrhla rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch zmeniť a návrh otca zamietnuť s uplatnením nároku na náhradu trov odvolacieho konania 100%.

18. K doručenému odvolaniu matky sa písomne vyjadril kolízny opatrovník, ktorý súhlasil, aby odvolací súd rozhodoval o odvolaní matky bez nariadenia pojednávania.

19. Vyjadrenie kolízneho opatrovníka bolo zaslané rodičom maloletého dieťa, prostredníctvom právnych zástupcov.

20. K doručenému odvolaniu matky sa písomne vyjadril otec, ktorý súhlasil, aby odvolací súd rozhodol bez nariadenia pojednávania. Odvolanie považoval za nedôvodné a najmä účelové s cieľom natiahnuť čas, t.j. oddialiť právoplatnosť rozsudku. Poukázal na to, že dlhší čas sa s matkou striedajú v starostlivosti o maloletú, pričom ani na jednej strane neboli zistené nedostatky. Naopak „napádaným rozhodnutím“ dôjde len k úprave dní, čo bude stabilnejšie nielen pre dieťa, ale aj pre rodičov. Mal za to, že rozhodnutie je zákonné a najmä v súlade s vykonaným dokazovaním, a preto ho žiadal potvrdiť.

21. Postupom okresného súdu, a to upovedomením zo dňa 26.05.2025, bolo vyjadrenie otca maloletého dieťaťa doručené matke a kolíznemu opatrovníkovi s možnosťou sa k nemu v lehote 10 dní písomne vyjadriť, k čomu nedošlo.

22. Do momentu konania a rozhodovania krajského súdu ďalšie podania nenasledovali.

23. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§34 CSP), na základe odvolania podaného v zákonnej lehote osobou na to oprávnenou, a to matkou maloletého dieťaťa, postupom bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP a contrario, keď nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nevyžadoval si to ani dôležitý verejný záujem, za aplikácie ust. § 65, § 66 CMP posúdil rozsudok okresného súdu v časti napadnutého výroku I., v napadnutých výrokoch II., III., IV., V., v súvisiacom výroku VI. a rozsudok okresného súdu v časti napadnutého výroku I., vo výrokoch II., III., IV., V. a v súvisiacom výroku VI., v spojení so závislým výrokom VII. o trovách prvoinštančného konania potvrdil ako vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3: 0.

24. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie matky maloletého dieťaťa bez nariadenia pojednávania, sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 15CoP/74/2025-222 zo dňa 03.07.2025 keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Žiline v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, v zmysle vyššie uvedeného uznesenia krajského súdu dňa 03.07.2025 a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku krajským súdom.

25. Za rešpektovania ust. § 65, § 66 CMP krajský súd uvádza, že základom pre jeho konanie bolo odvolanie podané matkou proti časti výroku I., výrokom II., III., IV., V. a súvisiacemu výroku VI. rozsudku okresného súdu, a to o zverení maloletej A. do striedavej starostlivosti obidvoch rodičov s určením rozsahu tejto starostlivosti v bežnom režime a osobitnom režime (počas letných prázdnin, vianočných sviatkov a prázdnin, veľkonočných sviatkov), o neurčení výživného a o zmene posledného súdneho rozhodnutia.

26. Vzhľadom na to, že voči časti výroku I. rozsudku súdu prvej inštancie o oprávnení oboch rodičov maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok odvolanie podané nebolo, matka ho nenamietala, tak v tomto rozsahu rozsudok okresného súdu zostal nedotknutý. Podľa rozsahu a obsahu odvolania matky maloletého dieťaťa, tento výrok nebol napadnutý jej odvolaním a odvolací súd ani nezistil nesprávnosť tejto časti výroku I..

27. Podstatou odvolania matky bol nesúhlas s rozsudkom ohľadom zverenia mal. dieťaťa do striedavej starostlivosti, námietka arbitrárneho, prekvapivého rozhodnutia nereflektujúceho na najlepší záujem maloletého dieťaťa, nesprávneho zistenia skutočného stavu na základe vykonaných dôkazov, a tým nesprávneho právneho posúdenia veci.

28. K posúdeniu odvolania matky voči časti výroku I., výrokmi II., III., IV., V. a v súvisiacemu výroku VI. rozsudku okresného súdu a v ňom tvrdené skutočnosti, následné vyjadrenia, na rozhodnutie krajského súdu, ako súdu odvolacieho, v zmysle podaného odvolania nebolo potrebné k uvádzaným skutočnostiam nariadiť pojednávanie, pretože bolo postačujúce, aby bolo odvolacím súdom rozhodnuté na základe celého obsahu spisového materiálu a v ňom doložených listín. Navyiac účastníci konania, predovšetkým matka maloletého dieťaťa ako odvolateľka, ani nevzniesla žiaden presvedčivý dôkaz potvrdzujúci, že iba ústna časť pojednávania, nasledujúca po výmene ich písomných podaní po rozhodnutí okresným súdom, by mohla zaručiť spravodlivé konanie (rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.04.2023 č. 64336/01 vo veci Lino Carlos VARELA ASSALINO proti Portugalsku; rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo 218/2009, sp.zn. 3Cdo 51/2011, sp.zn. 3Cdo 186/2012, sp.zn. 7Cdo 56/2011). Inými slovami vyjadrené, nebolo potrebné nariadiť odvolacie pojednávanie, ak neboli zistené dôvody na doplnenie alebo zopakovanie dokazovania a súčasne krajský súd nezistil dôvod odchyliť sa od zistení a záverov prijatých napadnutým rozsudkom okresného súdu v odôvodnení k dotknutým výrokovým častiam, ak vec rozhodol s dôrazom na najlepší záujem maloletého dieťaťa.

29. Primárne krajský súd uvádza, že základom jeho rozhodnutia je aplikácia ustanovenia § 387 ods. 2 CSP, pretože sa stotožňuje s rozhodnutím okresného súdu v odvolaní napadnutých výrokoch, a to časťou výroku I., výrokmi II., III., IV., V. a súvisiacemu výroku VI. a odôvodnením k nim sa viažucim, na ktoré v podrobnostiach odkazuje. Práve z titulu aplikácie ustanovenia § 387 ods. 2 CSP nie je potrebné a ani žiaduce, aby krajský súd v odôvodnení svojho rozsudku zopakoval tie skutkové zistenia a právne vyhodnotenie, ktoré uskutočnil okresný súd v napadnutej časti rozsudku, a s ktorými sa stotožňuje, pretože ak rozsudok krajského súdu a okresného súdu tvoria organickú jednotu, tak je postačujúce na tieto vecne správne závery okresného súdu len odkázať. Krajský súd konštatuje, že okresný súd z vykonaného dokazovania zistil skutkový stav v akceptovateľnom rozsahu potrebnom pre rozhodnutie. Skutočný stav veci, zistený okresným súdom, bol dostačujúcim pre jeho rozhodnutie časťou výroku I., výrokmi II., III., IV., V. a súvisiacemu výroku VI., následne aj pre posúdenie odvolania, a ak odvolací súd nepristúpil k zopakovaniu alebo doplneniu dokazovania, nedošlo týmto jeho postupom k porušeniu práva odvolateľa na spravodlivý súdny proces.

30. Na základe odvolacích dôvodov matky maloletého dieťaťa neboli zistené dôvody k tomu, aby sa krajský súd odchytil od vecne správnych zistení konštatovaných súdom prvej inštancie. Odvolacie dôvody matky maloletého dieťaťa boli vyhodnotené krajským súdom ako nedôvodné, nezmenili pohľad na správnosť rozsudku okresného súdu v napadnutých výrokových častiach.

31. Len na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie a za dodržania ust. § 387 ods. 3 CSP odvolací súd, ktorý v celom rozsahu preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, ktorý vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu pre posúdenie dôvodnosti návrhu otca na zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej A., dodáva nasledovné.

32. Vo vzťahu k časti odvolacej námietky odvolateľky, že rozhodnutie okresného súdu je arbitrárne a prekvapivé, nenapĺňajúce základné požiadavky zákonnosti a nereflektujúce najlepší záujem dieťaťa, odvolací súd vo všeobecnosti uvádza, že povinnosť súdu rozhodnutie náležite odôvodniť je odrazom práva účastníka konania na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktorý sa zaoberá všetkými právne relevantnými dôvodmi uplatneného návrhu, ako aj špecifickými námietkami účastníkov konania. Právo účastníka konania na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia je jedným z aspektov práva na spravodlivý proces. K jeho naplneniu dochádza tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné ani prijaté v zrejmom omyle. Povinnosťou súdu je presvedčivo a správne vyhodnotiť dôkazy a svoje rozhodnutie náležite odôvodniť (§ 220 ods. 2 CSP). Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutočnými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Ani judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva však nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre

rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa naň špecifická odpoveď (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - A, s. 12, § 29, Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - B, Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997, Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

33. Nie je možné akceptovať odvolací dôvod o nepreskúmateľnosti rozsudku okresného súdu, pretože rozsudok súdu prvej inštancie má zákonom vyžadované náležitosti v zmysle ust. § 220 ods. 2 CSP. Vzhľadom k vymedzenému predmetu konania okresný súd uviedol dôkazy, ktoré boli pred ním vykonané, vyjadril, ktoré skutočnosti považoval za preukázané, popísal závery z nich vyplývajúce a poukázal na právnu úpravu, ktorú aplikoval. V odôvodnení napadnutého rozsudku sa okresný súd zaoberal aj východiskami právnej teórie a prijaté rozhodnutie podľa názoru odvolacieho súdu jasne a zrozumiteľne vysvetlil. Odôvodnenie rozsudku okresného súdu v napadnutej časti zodpovedá základnej štruktúre odôvodnenia rozhodnutia. Súslednosti jednotlivých častí odôvodnenia a ich obsahová náplň zakladá súhrnne jeho zrozumiteľnosť, aj všeobecnú interpretačnú presvedčivosť. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, ktoré skutkové tvrdenia považoval okresný súd za nesporné a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal a ako ich vyhodnotil, a ako vec právne posúdil.

34. K námietke matky, že rozhodnutie okresného súdu v napadnutej časti je prekvapivé, krajský súd poukazuje na obsah Zápisnice o pojednávaní zo dňa 24.3.2024 v spojení so zvukovou nahrávkou z tohto pojednávania, z ktorej vyplýva, že okresný súd podľa ust. § 181 ods. 2 veta druhá CSP oznámil predbežné právne posúdenie veci (konkrétne na č.l. 187 rub spisu, záznam zvukovej nahrávky z pojednávania od 2:36:31 hod.), teda vo vzťahu k spornej skutočnosti, a to forme starostlivosti o dieťa, viedol účastníkov už počas konania k tomu, aby dokázali predvídať rozhodnutie súdu. Aj z judikatúry Ústavného súdu SR sp.zn. IV. ÚS 16/2012 vyplýva, že súd až v samotnom rozhodnutí vo veci a nie v rámci postupu podľa ust. § 118 ods. 2 O.s.p. (predchádzajúca procesná úprava) vyjadrí svoj definitívny právny názor týkajúci sa konkrétnej prejednávanej veci. Z tohto dôvodu, preto námietka matky o prekvapivosti rozhodnutia bola zhodnotená ako nedôvodná. Zároveň sa poukazuje na priebeh konania a na rodičom maloletého dieťaťa poskytnutú možnosť podrobiť sa psychologickému poradenstvu (Zápisnica o pojednávaní zo dňa 27.06.2024 na č.l. 140 spisu, pojednávanie odročené za účelom podrobenia sa psychologickému poradenstvu zo strany rodičov a za účelom vypracovania záverečnej správy z psychologického poradenstva) a súčasne účastníkom konania poskytnutý dostatočný priestor, aby sa oboznámili so všetkými relevantnými skutočnosťami, na ktoré okresný súd pri rozhodovaní prihliadal, resp. aby na tieto reagovali, pričom po vyjadrenom predbežnom posúdení veci zo strany účastníkov ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania neboli.

35. K námietke nedostatočne zisteného skutočného stavu veci odvolací súd poukazuje na to, že právomoc konať o veci, ktorej sa návrh týka, v sebe obsahuje právomoc posúdiť, či a aké dôkazy na zistenie skutočného stavu sú potrebné a akým spôsobom sa zabezpečí vykonanie dôkazu. Posúdenie návrhov na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z nich budú v rámci dokazovania vykonané, a akým spôsobom je vždy vecou súdu (§ 185 ods. 1 CSP), a nie účastníkov konania. Hodnotenie dôkazov je činnosť súdu, pri ktorej hodnotí vykonané dôkazy z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie, pričom procesná právna úprava vychádza zo zásady voľného hodnotenia dôkazov, majúcej základ v ústavnom princípe nezávislosti súdov. Odvolací súd skúmal, či konanie nie je postihnuté rôznymi závažnými deficitmi v dokazovaní a či konajúcim súdom prijaté závery nie sú neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces, avšak takéto vady v procese dokazovania nezistil. Z okolností preskúmvanej veci vyplýva, že okresný súd v rámci zisťovania skutočného stavu veci postupoval v súlade so základnými princípmi civilného mimosporového konania. Okresný súd, vychádzajúc zo zisteného skutočného stavu, umožnil účastníkom konania reagovať na vzájomné tvrdenia, tieto vyhodnotil a zdôvodnil svoj prijatý záver, pričom poskytol odpovede na všetky relevantné skutkové okolnosti danej veci.

36. Z obsahu spisu nepochybne vyplývalo, že pôvodne Okresný súd Čadca rozsudkom č.k. 14P/30/2021-62 zo dňa 24. januára 2022 schválil rodičovskú dohodu nasledovného znenia: „Maloletú A. B., nar. XX.XX.XXXX, zveruje do osobnej starostlivosti matky s tým, že obaja rodičia budú maloletú zastupovať a spravovať jej majetok. Otec sa zaväzuje prispievať na výživu mal. A. sumou 150,- Eur mesačne, od 18.06.2021, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, k rukám matky mal. dieťaťa. Otcovi nedoplatok na výživnom vo vzťahu k mal. A. nevznikol. Styk otca s maloletou neupravuje, tento sa ponecháva na vzájomnej dohode rodičov.“ Teda úprava práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu,

bola upravená na základe rodičovskej dohody, ktorú uzatvorili matka a otec maloletého dieťaťa, a ktorá bola schválená okresným súdom.

37. Podľa § 26 Zákona o rodine, ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

38. Podľa § 121 CMP rozsudky o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a výžive maloletých a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť alebo zrušiť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery.

39. V zmysle vyššie citovaných ustanovení dohody a súdne rozhodnutia o výkone rodičovských práv a povinností možno zmeniť, ak sa zmenia pomery, ktoré sú rozhodujúce pre doterajšiu úpravu. Zmena pomerov pritom môže byť odôvodnená buď subjektívne - okolnosťami na strane rodičov maloletého dieťaťa alebo na strane maloletého dieťaťa, alebo objektívne - vývojom objektívnych okolností.

40. Odvolací súd v zhode s posúdením súdom prvej inštancie vyjadreným v odsekoch 22., 23., 28. až 31. odôvodnenia napadnutého rozsudku je toho názoru, že v danej veci došlo k zmene pomerov v zmysle ust. § 26 Zákona o rodine jednak na strane maloletého dieťaťa, ako aj na strane rodičov, ktorá zmena odôvodňovala jednak zmenu osobnej starostlivosti maloletého dieťaťa a s tým spojenú súdnu úpravu (ne)určenia výživného zo strany otca maloletého dieťaťa, ako je uvedené vo výrokovvej časti rozsudku súdu prvej inštancie, keďže boli v konaní preukázané okolnosti, ktoré sa prejavili v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase vyhlásenia predchádzajúceho súdneho rozhodnutia o úprave výkonu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu, ktoré odôvodňovali zmenu rozhodnutia súdu v otázke osobnej starostlivosti dieťaťa, a tým aj zmenu v (ne) určení výživného na maloleté dieťa. Okresný súd sa dostatočne zaoberal všetkými predpokladmi, ktoré musia byť splnené na to, aby súd mohol maloleté dieťa zveriť do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov a v odsekoch 21. až 31. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia dostatočne jasne a logicky vyložil, z akých dôvodov bolo možné návrhu otca vyhovieť, pričom s jeho závermi v tejto otázke odvolací súd súhlasí.

41. Matka primárne svoju odvoláciu argumentáciu založila najmä na námietke o nesprávnom právnom posúdení veci súdom prvej inštancie, a to najmä na nesprávnej aplikácii § 24 ods. 3 Zákona o rodine na prejednávajúcu vec, keď súd z vykonaného dokazovania dospel k nesprávnym záverom o splnení podmienok, za ktorých je možné maloleté dieťa zveriť do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, ako aj podmienok, za ktorých nie je potrebné určiť výživné počas trvania striedavej osobnej starostlivosti rodičov.

42. Súd prvej inštancie otázku osobnej starostlivosti o maloleté dieťa posúdil podľa § 24 ods. 1, 3 a 5 Zákona o rodine. Z vykonaného dokazovania dospel k záveru, že oproti pôvodnému rozsudku, ktorým bola schválená rodičovská dohoda, a v ktorom čase mala maloletá 1 rok a 10 mesiacov, maloletá má 5 rokov, je v materskej škole a je vo veku, kedy je v jej záujme, aby si rozvíjala vzťah rovnomerne k obom rodičom. Práve tento záujem maloletej na rozvíjaní rovnocenného vzťahu k obom rodičom, podľa okresného súdu prevážil nad argumentom o zachovaní doterajšieho výchovného prostredia, a to primárne za stavu, keď je otec vzťahom na realizovaný širší než bežný styk v jej živote významne prítomný. Okresným súdom zvolený interval striedavej starostlivosti v rámci bežného styku a osobitného styku, a to v týždňových intervaloch vychádzal z rešpektovania dĺžky tohto obdobia tak, aby nebola spôsobilá narušiť väzby k obom rodičom a aby nevytvárala pocit straty jedného či druhého rodiča. Odvolací súd sa so záverom súdu prvej inštancie, čo do zverenia maloletého dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, stotožňuje.

43. Podľa § 24 ods. 3 Zákona o rodine, ak sú obidvaja rodičia spôsobilí dieťa vychovávať a ak majú o osobnú starostlivosť o dieťa obidvaja rodičia záujem, tak súd môže zveriť dieťa do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, ak je to v záujme dieťaťa a ak budú takto zaistené potreby dieťaťa. Ak so striedavou osobnou starostlivosťou súhlasí aspoň jeden z rodičov dieťaťa, tak súd musí skúmať, či bude striedavá osobná starostlivosť v záujme dieťaťa.

44. Podľa § 24 ods. 5 Zákona o rodine súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na

výchove a starostlivosti o dieťa druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržovanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvoma rodičmi.

45. V zmysle Čl. 24 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie pri všetkých opatreniach prijatých orgánmi verejnej moci alebo súkromnými inštitúciami, ktoré sa týkajú detí, sa musia v prvom rade brať do úvahy najlepšie záujmy dieťaťa.

46. V zmysle Čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí, nech už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

47. Súd vo veci starostlivosti o maloletých pri svojom rozhodovaní o usporiadaní vzťahov v rodine sleduje najlepší záujem maloletého, pokiaľ rodičia nie sú schopní dohody. Posúdenie toho, čo je v najlepšom záujme maloletého dieťaťa, má kľúčový význam (rozhodnutie ESLP Sahin vs. Nemecko č. 30943/96 zo dňa 8. 7. 2003).

48. Podľa Čl. 5 Zákona o rodine záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú.

49. Pod pojmom striedavá osobná starostlivosť sa rozumie žitie dieťaťa striedavo s každým z rodičov v určitom pravidelnom časovom intervale, ktorý je rôzny, a to na základe dohody medzi rodičmi alebo na základe rozhodnutia súdu.

50. Pri posudzovaní najlepšieho záujmu maloletého dieťaťa nemožno postupovať podľa vopred danej schémy, pretože je ho potrebné posudzovať v každom jednotlivom prípade zvlášť. Za situácie, kedy obaja rodičia sú všeobecne rovnako spôsobilí sa o svoje dieťa riadne starať, je potrebné zohľadniť osobnosť dieťaťa, možnosť zachovania a rozvíjania jeho citových väzieb k blízkym osobám aj v širšom okolí a v neposlednom rade rozumovú, citovú výchovu, ako aj vzťah k rodičom. Z ustanovenia § 24 ods. 3 Zákona o rodine vyplývajú základné hmotnoprávne predpoklady na rozhodnutie o striedavej osobnej starostlivosti, ktoré musia byť kumulatívne splnené. Prvým predpokladom je záujem maloletého dieťaťa na zverenie do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, čo v zmysle ustanovenia § 24 ods. 5 Zákona o rodine znamená, že záujmom dieťaťa je právo na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom, druhým je možnosť zaistenia základných potrieb dieťaťa, treťou podmienkou je spôsobilosť rodičov osobne sa starať o maloleté dieťa, čo je dané fyzickým alebo psychickým zdravotným stavom rodiča, kvalitou výchovného pôsobenia na dieťa, existujúcim prostredím domácnosti pre výchovu maloletého dieťaťa a štvrtým predpokladom je záujem o osobnú starostlivosť obidvoch rodičov.

51. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že maloletá A. má citovo pozitívny vzťah k obidvom rodičom, že rodičia maloletého dieťaťa nevytvárajú vzájomne výrazné nepriateľské prostredie, že aj napriek ich neschopnosti dospieť k úplnej dohode v mnohých veciach, a to čo sa týka záležitostí aj maloletej a starostlivosti o ňu, dokážu spolupracovať v nevyhnutnej miere na zaistení potrieb maloletej a napokon, že obaja majú záujem osobne sa o maloletú starať, ako aj, že vzhľadom na svoj fyzický a psychický stav, ale aj vzhľadom na kvalitu ich výchovného pôsobenia na maloletú a existenciu prostredia v ich domácnosti sú aj spôsobilí osobne sa o maloletú riadne starať. Zo Správy kolízneho opatrovníka zo dňa 14.12.2023 vyplynulo, že nie je žiaden dôvod, pre ktorý by dieťa nemohlo byť zverené do striedavej osobnej starostlivosti obom rodičom, pretože obaja dokážu zabezpečiť riadnu starostlivosť.

52. Čo sa týka zverenia maloletej A. do striedavej osobnej starostlivosti rodičov, z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia je zrejmé, že súd prvej inštancie zohľadnil nielen schopnosti oboch rodičov osobne sa postarať o maloletú, pozitívny vzťah maloletej k otcovi, ale aj skutočnosť, že navštevuje predškolské zariadenie. Samotná námietka matky o nespravodlivom posúdení zverenia maloletej do striedavej osobnej starostlivosti rodičov, preto nemohla obstať. Z vykonaného dokazovania totiž nevyplynuli žiadne okolnosti, pre ktoré by striedavá osobná starostlivosť o maloletú nebola v jej najlepšom záujme, teda, prečo by nebolo v jej záujme, aby mala rovnocenný vzťah k obom jej rodičom a aby sa obaja jej rodičia podieľali na jej výchove. Je totiž v záujme maloletého dieťaťa, aby netrpelo pocitom absencie lásky, pozornosti a podpory zo strany ktoréhokoľvek z jej rodičov a takýto stav možno navodiť predovšetkým striedavou osobnou starostlivosťou rodičov.

53. Pokiaľ matka nesúhlasila so striedavou osobnou starostlivosťou s poukazom aj na stanovisko kolízneho opatrovníka prednesené na pojednávaní dňa 24.3.2025, ktorý so striedavou osobnou starostlivosťou nesúhlasil z dôvodu, že nezodpovedá vyjadrenému názoru maloletého dieťaťa, ako aj s ohľadom na vek maloletej a nie dobrú komunikáciu medzi rodičmi konštatovanú v správe RPPS, tak v tejto súvislosti odvolací súd primárne poukazuje na stanovisko kolízneho opatrovníka v Správe zo dňa 14.12.2023 (č.l. 116 spisu), podľa ktorého „...nie je žiadny vážny dôvod, pre ktorý by dieťa nemohlo byť zverené do striedavej osobnej starostlivosti obom rodičom. Obaja rodičia dokážu zabezpečiť riadnu starostlivosť“, ktorý odklon však dostatočne nevysvetlil. Ak matka namietala chýbajúcu, príp. nedostatočnú komunikáciu s odkazom aj na správu z realizácie psychologického poradenstva, čím nie je splnená jedna zo základných podmienok vyžadovaných pre nariadenie striedavej osobnej starostlivosti rodičov o deti, tak táto námietka neobstojí, pretože neschopnosť rodičov dohodnúť sa na úprave výkonu práv a povinností k maloletej (ale aj nevhodná, prípadne nedostatočná komunikácia medzi rodičmi) a priori nevylučuje možnosť maloleté dieťa zveriť do striedavej osobnej starostlivosti rodičov. Iná situácia by však nastala v prípade, ak by takáto komunikácia úplne vylučovala spoluprácu rodičov, čo aj len v nevyhnutnej miere na zaistenie potrieb dieťaťa, čo však ani podľa názoru odvolacieho súdu nebol prípad danej prejednávanej veci, ak aj do Zápisnice o dňa 24.03.2025 matka uviedla, že „...naša komunikácia s otcom sa v posledných mesiacoch zlepšila..“ (aj keď sa domnievala, že je to spojené so súdnym konaním). Krajský súd uvádza, že Zákon o rodine pravdaže na jednej strane preferuje nahradenie rozhodnutia o úprave výkonu rodičovských práv a povinností dohodou rodičov, avšak na strane druhej v prípade, že rodičia sa o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností k maloletým deťom nevedia dohodnúť (a to, či už pre chýbajúcu alebo nevhodnú komunikáciu niektorého z nich), ukladá súdu o tomto výkone práv a povinností rodičov rozhodnúť autoritatívne, a to aj o zverení maloletého dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti. Zákon o rodine pre nariadenie striedavej osobnej starostlivosti rodičov o maloleté deti stanovuje hmotnoprávne podmienky, ktoré musia byť v čase rozhodovania súdu kumulatívne splnené. Z dokazovania bolo nesporným, že vzájomná komunikácia rodičov nie je ideálna, je narušená, avšak z dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie nevyplývalo to, že by rodičia nedokázali spolupracovať ani len v nevyhnutnej miere potrebnej na zaistenie potrieb maloletého dieťaťa. Predsa obaja rodičia si musia uvedomiť, že je v záujme zdravého vývoja dieťaťa nevyhnutné, aby po rozpade ich vzťahu vychovávali maloleté dieťa k úcte k druhému rodičovi a rešpektovaniu jeho výchovného prístupu.

54. Matka namietala nedostatočné zisťovanie názoru maloletého dieťaťa, v čom videla rozpor s ustanoveniami Zákona o rodine, ako aj CMP. Odvolací súd sa s touto námietkou nestotožnil. Z obsahu spisu vyplývalo a konštatoval to aj okresný súd v odseku 29. odôvodnenia napadnutého rozsudku, že maloletá svoj postoj, „pranie“ vyjadrila počas rozhovoru so psychologičkou (č.l. 146b/spisu). Čo sa týka kritéria „pranie dieťaťa“ tak je nutné, toto považovať za zásadné vodítko pri hľadaní najlepšieho záujmu dieťaťa, a to za predpokladu, že je dieťa dostatočne rozumovo a emocionálne vyspelé. Nie je však možné, aby súd prvej inštancie postoj/pranie maloletého dieťaťa bez ďalšieho prevzal, a aby svoje rozhodnutie založil iba na jeho želaní, nie na starostlivom a komplexnom posudzovaní jeho záujmov. Pri posudzovaní názoru maloletého dieťaťa postupoval okresný súd vecne správne, berúc do úvahy všetky relevantné okolnosti, teda rozumovú a emocionálnu vyspelosť maloletého dieťaťa, jeho vek, či mieru objektivity (nezávislosti) jeho postoja, a za zisteného stavu, že obaja rodičia približne rovnakou mierou napĺňajú toto kritérium - pozitívneho vzťahu maloletej, je potrebné vychádzať z premisy, že záujmom dieťaťa je, aby bolo predovšetkým v starostlivosti obidvoch rodičov. Skutočnosti, ktoré by svedčili proti striedavej osobnej starostlivosti, ktoré matka o.i. videla v snahe otca vyhnúť sa vyživovacej povinnosti, musia byť nielen tvrdené, ale aj preukázané, k čomu zo strany matky nedošlo. V súvislosti s právom maloletého dieťaťa vyjadriť slobodne svoj názor krajský súd len dodáva, že ide o nepopierateľné právo maloletého dieťaťa, avšak v konečnom dôsledku posúdenie záujmu dieťaťa prináleží súdu, ktorého úlohou je korigovať predstavy a názory maloletého dieťaťa o tom, čo je pre neho za danej situácie vhodné a čo nie. Nemožno totiž pripustiť, aby bol v konaní zohľadnený výhradne názor maloletého dieťaťa bez zreteľa na všetky zistené skutočnosti a v súlade s takto vysloveným názorom, aby došlo k vyhláseniu autoritatívneho rozhodnutia súdu. V tejto súvislosti je potrebné dodať aj to, že vyjadrenie vôle maloletej A. v rámci rozhovoru so psychologičkou, že „...počet dní striedania ukázala na prstoch, koľko je u otca a koľko u matky“, verbálne sa vyjadrila, že „...to je skoro rovnaké...“, ako aj že „...to je dobré...“ (č.l. 146b/ rub spisu) nie je možné pre vek maloletej, a to 5 rokov vyhodnotiť ako nesúhlas so striedavou starostlivosťou rodičov. Pokiaľ maloletá ešte nemá skúsenosti s inou formou výchovy, nie je možné jej vyjadrenie k starostlivosti vnímať ako určujúce. Maloletá ani jedného z rodičov nevylučuje zo

svojho života, má k obidvom pozitívny citový vzťah. Pokiaľ matka spochybňovala prijatý záver okresného súdu, tak je potrebné opätovne zvýrazniť to, že tento bol výsledkom procesu komplexného hodnotenia skutkových okolností v danej veci, ktoré vyšli v konaní najavo, a ktoré v rámci zásady voľného hodnotenia dôkazov viedli prvoinštančný súd k prijatiu rozhodnutia o zverení maloletej A. do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov (výrok I.)

55. Len k úplnosti krajský súd záverom zdôrazňuje, že úloha oboch rodičov je v živote maloletého dieťaťa nezastupiteľná a odvolací súd nemá za to, že by tomu bolo inak v prejednávanej veci. V procese socializácie maloletého dieťaťa je zásadne nevyhnutná účasť oboch rodičov. V tejto súvislosti považuje za potrebné dať do pozornosti to, že záujem maloletého dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri hľadaní konkrétneho najvhodnejšieho usporiadania vzťahov medzi rodičmi a maloletým dieťaťom a tento záujem vyžaduje, aby sa na jeho výchove podieľali obaja rodičia, ktorí majú v živote maloletého dieťaťa bez pochybností nezastupiteľné postavenie (primerane Nález Ústavného súdu Českej republiky sp.zn. II. ÚS 554/04). Dieťa má právo na to, aby dostalo príležitosť rozvíjať svoj vzťah ku každému z rodičov a prejavovať svoje city skutočne slobodne, bez akéhokoľvek vonkajšieho tlaku zo strany druhého rodiča. Základným právom každého maloletého dieťaťa je právo na pravidelný, a pokiaľ možno rovnocenný kontakt s obidvoma rodičmi. Záujem maloletého dieťaťa je preto potrebné skúmať aj z objektívneho hľadiska a je nesporné, že v takom prípade je v záujme maloletého dieťaťa, aby sa vytváral pozitívny vzťah k rodičom, k čomu je nevyhnutne vyžadovaný práve pravidelný kontakt s oboma rodičmi.

56. Pokiaľ ide o interval striedania sa maloletej A. v starostlivosti rodičov (výrok II.) súd prvej inštancie dospel k záveru, že vhodným intervalom je striedanie domácnosti v týždenných intervaloch, nakoľko takýmto spôsobom sa predíde strate pocitu stáleho domova u maloletej v dôsledku príliš častej zmeny výchovného prostredia, ako aj tomu, aby dĺžka tohto obdobia nebola spôsobilá narušiť jej väzby k obom rodičom, čo zohľadnil aj v osobitnom režime počas prázdnin a sviatkov (výrok III.), s ktorým posúdením odvolací súd súhlasí.

57. Matka v úvode odvolania vyjadrila, že napáda aj výroky IV. a V. rozsudku o určenom mieste preberania a odovzdávania maloletej a o neurčení výživného počas trvania striedavej osobnej starostlivosti, avšak osobitné odvolacie námietky v obsahu odvolania neuviedla.

58. Z uvedeného k úplnosti vo vzťahu k výroku IV. rozsudku odvolací súd uvádza, že súhlasí s posúdením okresného súdu, ktorý miesto odovzdávania dieťaťa určil už v predškolskom, resp. školskom zariadení z dôvodov nie najlepšej komunikácie rodičov pri osobnom kontakte, a to za účelom predchádzania vystavovaniu dieťaťa nedorozumeniam rodičov. Takýto spôsob odovzdávania dieťaťa aj odvolací súd považuje za rozumný na dosiahnutie sledovaného cieľa, ako aj za súladný s najlepším záujmom maloletého dieťaťa, ktorý je pri rozhodovaní smerodajný. Pre rozhodnutie je totiž smerodajné to, aby bolo určené miesto, ktoré eliminuje možné konfliktné situácie vznikajúce pri osobnom kontakte rodičov.

59. Vo vzťahu výroku V. o neurčení výživného počas trvania striedavej osobnej starostlivosti odvolací súd poukazuje na vykonané dokazovanie, z ktorého mal súd prvej inštancie za preukázané, že matka v období v roku 2024 dosahovala čistý mesačný priemerný príjem zo zamestnania v sume cca 713,30 Eur a boli jej vyplatené ostatné plnenia mzdy 312 Eur mesačne, aktuálne býva v rodinnom dome vo vlastníctve otca. Otec v období od 05/2024 do 12/2024 dosahoval čistý mesačný príjem v sume 998,34 Eur, býva v 3- izbovom byte vo svojom vlastníctve spolu s družkou a v decembri 2024 mu pribudla vyživovacia povinnosť. Maloletá navštevuje materskú školu a krúžok mažoretiek. Rodičia maloletého dieťaťa majú porovnateľný príjem a v zásade porovnateľnú životnú úroveň, dokážu pokryť odôvodnené mesačné výdavky maloletej. Pokiaľ okresný súd maloleté dieťa zveril do striedavej starostlivosti oboch rodičov a interval striedania nastavil tak, že každý z rodičov bude zabezpečovať v kalendárnom mesiaci osobnú starostlivosť o dieťa v zásade v rovnakom rozsahu, teda každý z rodičov sa bude v rovnakom rozsahu o dieťa osobne starať, bude mu poskytovať vecné plnenia s takouto osobnou starostlivosťou (bývanie, strava, znášanie výdavkov na obstarávanie oblečenia, hygieny, na zdravotnú starostlivosť, voľnočasové aktivity), a tým si bude plniť voči dieťaťu aj svoju vyživovaciu povinnosť (rodič, ktorý sa o dieťa osobne stará, v zásade plní vyživovaciu povinnosť prevažne poskytovaním vecných plnení a osobnou starostlivosťou a v zásade len rodič, ktorý sa o dieťa osobne nestará, prispieva na jeho výživu výživným, ktoré určí súd), pričom žiadnemu z nich na dorovnanie životnej úrovne toho druhého rodiča (považujúc ich za ekonomicky rovnocenných) neurčil vyživovaciu povinnosť na maloleté dieťa, jeho rozhodnutie považuje odvolací súd za vecne správne.

60. Krajský súd nezistil nedostatočné dokazovanie, nezistil porušenie práva na spravodlivý proces a ani nesprávne právne posúdenie veci, a preto rozsudok okresného súdu v časti napadnutého výroku I., vo výrokoch II., III., IV., V. a v súvisiacom výroku VI., v spojení so závislým výrokom VII. o trovách prvoinštančného konania potvrdil ako vecne správne rozhodnutie (§ 387 ods. 1, 2 CSP).

61. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu, ak neboli zistené dôvody postupu pre iné rozhodnutie o týchto trovách v zmysle ust. § 54, § 55 CMP.

Poučenie:

Proti tomu rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.